

ES

SAC

2a època, núm.4 2016

Sumari

Durant el 2015-2016 celebrem el 7è centenari de **Eamon Lull**, el genial autor de El llibre de les bèsties, i és per això que li dedicam la nostra portada

PORTADA	1
SUMARI	2
EDITORIAL	3
BON VIATGE	4
CORRELENGUA	5
EL RACÓ DEL DIRECTOR	6
QUÈ FAN ELS NOSTRES EXALUMNES?	7
LA GOTETA VIATGERA	9
VISITA A CAS SERRES	10
TECNO-REVOLUCIÓ	11
ES PARLA CATALÀ A EIVISSA?	13
ENTREVISTES A PROFES	14
INFOTOWERS	15
ENHORABONA	17
ENTREVISTES	18
CONCURS DE MICRORELATS	21
TEATRE FÒRUM	22
CONCURS DE CÒMICS	23
CONCURS DE GREGUERÍAS	24

col·laboradors

Moltes gràcies a totes les persones que, amb la seua feina i col·laboració, han fet possible aquesta revista i les diverses activitats de la Comissió de Normalització Lingüística durant el curs 2015-2016

Logo de Sa Colomina Ràdio, obra de Vitoria Vieira de 1r E

l'editorial

Enguany celebrem els 30 anys de la Llei de normalització lingüística, aprovada pel Parlament de les Illes Balears el 29 d'abril de 1986, fruit d'un consens polític i social extraordinari. El camí, després d'aquests anys, no ha estat gens fàcil i sovint aquest consens no s'ha volgut mantenir. El català, la llengua pròpia de les Illes Balears, torna a ser requisit per accedir a la funció pública, s'ha incrementat el seu coneixement durant aquests anys d'escolarització en català, malgrat els entrebancs; malda per mantenir el seu estatus de llengua vehicular normal de la majoria de les institucions autonòmiques i locals i es manté visible en els mitjans de comunicació públics. Trenta anys després el gran guany ha estat l'ensenyament en català, una eina fonamental per a la cohesió social i per al coneixement de la nostra cultura i identitat.

L'aspirada normalitat, trenta anys després, encara és un projecte. La clau d'aquesta normalitat és l'ús, la possibilitat d'usar la llengua en tots els àmbits. Aquest és el gran repte, i l'escola, com sempre, té un paper essencial. Fer del català una eina de diàleg, de coneixement, d'identitat; present i activa socialment, perquè, d'aquí trenta anys es pugui celebrar una plena normalitat. El nostre compromís és fer-la viva, amb dignitat, dia a dia

És per això que, en ple Any Lull, tot commemorant la figura i l'obra del mallorquí més universal, ens cal, més que mai, celebrar-nos com a poble i com a cultura perquè el coneixement i la memòria són el nostre futur, i la llengua el nostre patrimoni més preuat.

Bon viatge, mariners! Que el camí sigui llarg,
ple d'aventures, ple de coneixences!

2n de batxillerat

2015-2016

correllengua 2015

Manifest llegit el dia del Correllengua pels alumnes

Enguanys se celebren els tres-cents anys de l'ocupació de les illes d'Eivissa, Formentera i Mallorca per les tropes borbòniques de Felip V, comandades pel cavaller D'Asfeld, el mateix que havia cremat la ciutat de Xàtiva, abans de canviar-li el nom per San Felipe. L'any 1715 les illes Pitiüses i Mallorca, últim vestigi de la Corona catalanoaragonesa (excepte Menorca, en mans dels anglesos), va ser ocupada per Felip V i aquell mateix any s'enllestí el Decret de Nova Planta per al que quedava de l'antic Regne de Mallorca.

Els historiadors afirmen que els tres moments clau per a la història de les nostres illes han estat la conquesta catalana del segle XIII, el Decret de Nova Planta al segle XVIII i l'eclosió turística, a la segona meitat del segle XX. Hi ha moltíssimes coses en la nostra situació actual que no es poden entendre sense recórrer al Decret de Nova Planta, posterior a l'ocupació borbònica.

Eivissa hi va perdre –i molt!– en l'aspecte material: les salines d'Eivissa i Formentera (única indústria durant segles, única font d'ingressos per a la nostra col·lectivitat a principis del segle XVIII) varen ser incautades per la Corona i posteriorment venudes a particulars (a principis del segle XIX). Vàrem ser espoliats, per tant, de la nostra principal producció. No és gaire difícil establir un paral·lelisme amb la situació actual d'espoli fiscal que pateixen les nostres illes.

Lingüísticament, el Decret de Nova Planta no va establir disposicions immediates, però el canvi de règim (i d'estat) va suposar la implantació progressiva de la llengua castellana com a únic vehicle d'ús oficial. El Gran i General Consell de les Illes Balears va ser substituït per una audiència que depenia directament del rei d'Espanya. Els principals governants de les illes eren posats a dit, directament, pel rei. I, lògicament, tots ells funcionaven en

castellà i s'ufanaven d'ignorar la llengua catalana, menyspreada sistemàticament. El Decret de Nova Planta va obrir el camí a la imposició del castellà com a llengua única de l'ensenyament i avui encara en pagam les conseqüències.

Per això, ens comprometem en la tasca de fer front a totes les mancances que ens va deixar aquell dramàtic moment històric. Necessitam, ara que fa tres-cents anys del bandejament de la nostra llengua pròpia, una conjunció entre institucions i societat civil que retorni la llengua catalana al lloc que li correspon.

El català ha de ser la llengua general de comunicació entre els ciutadans d'unes illes Balears cada vegada més plurals lingüísticament, el principal vehicle dins l'àmbit de l'Educació i una llengua present amb normalitat dins tots els àmbits institucionals, socioeconòmics i de lleure. En aquest procés cap a l'assoliment de la plena normalització de l'ús de la llengua catalana, l'Educació hi juga un paper molt important. I som precisament les joves generacions, les que ara pujam, les que no hem patit dictadures ni repressions directes, les que tenim accés al coneixement i a la informació, qui ha de revertir la situació de minorització en què es troba la nostra llengua, qui ha de fer que "llengua pròpia" no sigui només una etiqueta a l'Estatut d'autonomia sinó un fet dins la nostra societat.

Eivissa, novembre de 2015. Any del Tricentenari.

El racó del director

Una altra vegada ja estem a juny. Aquest curs 2015-2016 ha passat "volant", i sense adonar-nos hem arribat altre cop als exàmens i ja veiem de prop les vacances d'estiu. Alguns les gaudiran merescudament, i altres hauran d'esforçar-se per començar el nou curs en les millors condicions.

Tornem a tenir canvis en el món educatiu, que com podem, anem incorporant al nostre IES. Sembla que és inevitable que cada curs tinguem alguna sorpresa. En tot cas, procurarem adaptar-nos de la millor manera possible.

Voldria ressaltar alguns fets que s'han donat aquest curs i que consider molt importants pel centre. I com podreu imaginar, els protagonistes són els alumnes, no podia ser d'altre manera.

En primer lloc voldria donar l'enhorabona als alumnes d'FP Bàsica, pel seu projecte INFOTOWERS. És una prova que quan els alumnes fan alguna cosa que els motiva i els entusiasma, els resultats no es fan esperar, i la millor recompensa que obtenen és la seua pròpia satisfacció per la feina ben feta, i per descomptat, la millora dels seus resultats acadèmics. A més, i relacionat amb això, la feina de col·laboració amb altres centres, Escola d'Arts, i centres de primària, posa en valor el treball en xarxa, i la cooperació entre diferents protagonistes de la comunitat educativa. I el millor de tot, és que ens beneficia a tots. Esper que aquest projecte segueixi endavant, i sobre tot, que es conegui. A vegades només surten allò dolent que passat als centres i no la gran quantitat de coses positives que fem.

En segon lloc, i per mi un fet molt important, és la posada en marxa del Sindicat d'Estudiants. Un grup d'alumnes ha donat les passes per poder representar els interessos dels estudiants davant l'administració i la societat, i han donat les passes necessàries per a constituir-se com associació. Demostren, que els joves estan compromesos amb els reptes que tenen davant, i que de cap manera volen ser simples espectadors del que passa, volen ser actors, i a més, actors principals.

La més sincera enhorabona a aquesta iniciativa, i dir-vos que preneu una gran responsabilitat, que esper que desenvolueu amb il·lusió, responsabilitat, coherència i en benefici de la majoria. L'alumnat que va pujant per baix, segur que us mirarà amb esperit crític.

Juntament amb això, hi ha un altre fet, que tot i que aquest curs hem intentat dinamitzar un poc més, serà un objectiu pel proper curs: la junta de delegats. Els delegats i sots-delegats, han de ser, per una banda, els representats i interlocutors de l'alumnat davant la Direcció del centre, i per altra, han de ser els encarregats de fer participar a la resta del grup en la vida del centre. Només així, aconseguirem que l'IES sigui una vertadera comunitat educativa. Teniu, per aquest motiu, una doble responsabilitat, ser exemples davant els vostres companys, i ajudar-los per a que puguin participar adequadament en la vida de l'institut.

Per acabar, i com sempre, donar l'enhorabona al nostre alumnat, que d'una manera o altra, ens deixarà el proper curs: als de 2n de batxillerat, pel seu esforç aquest curs, i perquè tenen davant un futur apassionant. Als estudiants de l'ESO, que aniran a fer formació professional o al món laboral. També ells començaran a ser una part vital de la societat. I finalment, a la resta d'alumnes que, per una raó o altra, ens deixaran aquest curs. Per a ells, tota la sort del món allà on vagin.

Ernest Olariaga, director de l'IES Sa Colomina

Què fan els nostres exalumnes?

Entrevista a Josep Huguet Torres, HISTORIADOR

JOSEP, QUINA MODALITAT DE BATXILLERAT VAS ESCOLLIR EN EL SEU MOMENT

Jo vaig escollir la modalitat de Ciències Socials i Humanitats, de major coherència amb la carrera que tenia intenció d'estudiar: Història. En aquest tipus de batxiller vaig tenir l'oportunitat de continuar assignatures instrumentals no obligatòries com les matemàtiques, sempre útils pel dia a dia, així com noves matèries més específiques i que me donaven un major coneixement, òptim per al meu àmbit, tals com Llatí, Economia, Història de l'Art o Geografia.

EN ACABAR EL BATXILLER, CAP A QUINA UNIVERSITAT T'ENCAMINARES?

A l'hora de fer la preinscripció universitària tenia ben clar que volia estudiar fora de les Illes Balears, concretament a Barcelona. Molts de coneguts meus, des de la família propera a altres persones de l'entorn on vivia, havien estudiat i viscut allí i n'estaven molt satisfets. Jo tenia preferència per la Universitat de Barcelona. El motiu? Un de tant simple com la seva bona situació i el seu caràcter cèntric en la ciutat. De la Universitat Autònoma de Barcelona també en coneixia el seu prestigi, no obstant el fet de moure'm cada dia en tren fins al campus de Bellaterra, als afores de la ciutat, no m'acabava de convèncer. Així en el llistat d'opcions de la preinscripció universitària vaig posar en primer lloc les meves opcions a la UB, en una posició preferent.

A LA UNIVERSITAT, QUINES DIFERÈNCIES TROBARES ENTRE ELS ESTUDIS UNIVERSITARIS I EL BATXILLERAT?

Sincerament, poc té a veure la universitat amb l'institut. Com es tracta d'una educació superior, s'exigeix una major responsabilitat i se li dona l'oportunitat de "fer la seva".

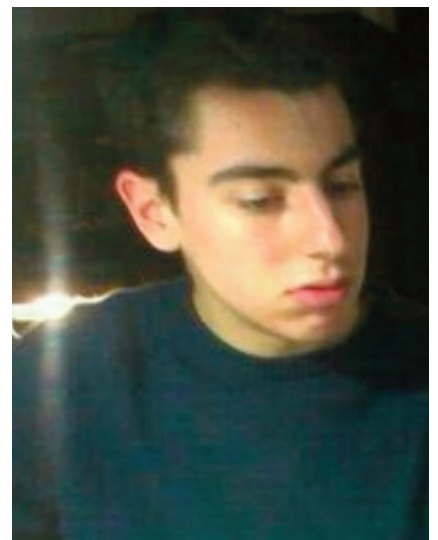
L'assistència ja no és obligatòria, les aules són enormes (moltes facultats solen concentrar grups entre 50 i 100 persones en la mateixa classe), els professors ni et coneixen i possiblement no s'enrecordaran mai ni de la teva cara ni del teu nom. Són classes magistrals, on el professor o professora (a vegades diversos en una mateixa classe) expliquen la lliçó i llegeixen, rarament buscant la resposta de l'alumnat. L'atenció de cadascú ja és problema seu. Per tant, s'ha perdut el tractament de tu a tu amb el professor i la interacció en les classes, exceptuant si es tracta de pràctiques i seminaris. Qualsevol requeriment al professor, s'haurà de fer formalment per correu electrònic o sol·licitant cita per acudir al seu despatx. Això és la formalitat i el rigor dels professors universitaris.

L'avaluació també canvia. Normalment els cursos es divideixen en dos parts, anomenades quadrimestres. Al final d'ambdòs hi haurà els examens finals, no sense abans haver presentat examens parcials, treballs individuals o en grup però d'una formalitat impressionants, exposicions orals (que almenys a mí m'impressionen bastant davant tanta gent) i els seminaris/pràctiques.

Més enllà de la part acadèmica, el sentiment de classe on tot el grup és capaç d'anar-se'n de festa junts o almenys conèixer-se tots, això ja no es dona. No et coneixes el nom de la meitat dels teus companys, molts podrien ser els teus pares o els teus avis. Sort de fer el teu grupet d'amics amb qui fer els treballs, prendre alguna cosa després de sortir de classe i anar de festa de tant en tant.

ON VIUS? HA SET DIFÍCIL L'ADAPTACIÓ A LA NOVA VIDA UNIVERSITÀRIA?

Ara mateix estic a un pis amb altres 4 companys, però tots varem estar fins l'any passat a un col·legi major, el Ramon Llull. És propietat de la Universitat de Barcelona, igual que el Penyafort-Montserrat, tot i què hi pot anar un estudiant de qualsevol universitat de la zona. Ambdòs col·legis majors contenen molta història al darrere.

En la meua opinió, canviar a pis, tot i que t'has de fer tot tu, no costa ni la meitat que sortir a fora. Però jo no ho tenc per especialment difícil, ni molt menys per desencoratjador. És estrany: acostumat a 18 anys convivent amb la teua família, on la majoria de nosaltres ens hem espavilat més aviat poc (per no dir mica), de sobte els teus pares et deixen a una ciutat que no és la teua i et sents volar del niu, com si ja t'haguessis fet major sense saber-ho i pots sentir la por a no estar preparat. Les novetats i les festes de principi de curs et distreuen d'aquests sentiments, tot i que a vegades retornen en forma de com si estiguessis en un viatge molt llarg, que allí realment no és casa teua. Especialment quan tornes a casa a passar les vacances i tornes a Barcelona. Els examens i la nova forma d'aprendre que suposa la universitat sol venir acompanyada de decepcions, almenys de noves formes en les que un s'haurà d'adaptar. Però no hi ha res per a què preocupar-se, és plenament normal! A tot això s'hi sobreviu, sortir de casa et brinda unes oportunitats que acabes valorant i gaudint.

Ara, a tercer de carrera, no me'n penedeix mica d'haver sortit, Barcelona ofereix moltes coses a fer a la gent de la nostra edat tot l'any. Aquí no hi ha temps per avorir-se!

EN EL TEU CAS EN PARTICULAR, I EN CASOS MÉS GENERALS, ES TÉ SUFICIENT TEMPS LLIURE?

Jo puc donar gràcies a que en tenc bastant, no em puc queixar. Crec que m'ho he organitzat aprou bé com per fer una mica de tot, un equilibri que per a mí ja és satisfactori.

Hi ha altres carreres que tot i organitzar-se, se te'n pot anar més de les mans. L'exigència i la competitivitat pot ser altíssima, algunes carreres com arquitectura tenen la llegendària fama de que els seus estudiants en època d'entrega de projectes no poden anar al llit en tota la nit anterior. Però en la majoria de casos, sempre hi haurà temps, encara que en volguessim més, per gaudir dels amics o de naltros mateixos, des de gaudint d'anar a concerts o festes fins a descobrir Barcelona i la resta de Catalunya, agafant el metro o el bus. Aquí les distàncies són grans però més fàcils de salvar.

PERQUE DECIDIRES ESTUDIAR HISTÒRIA
Història era una carrera que m'atreia des de petit. Es pot dir que, afortunadament,

la meua elecció va ser vocacional. Però cadascú tria segons el seu criteri i les seves prioritats.

Des de ben petit, veia les pel·lícules d'altres temps, i el passat me pareixia un món màgic i fascinant, desitjava haver tengut una màquina del temps per poder-hi viatjar. Deixant la imaginació apart, estudiar aquesta carrera era la clau per a indagar en els temps passats, saber d'on venim.

Tenia ben clar que per a tirar una carrera universitària endavant necessitava molta motivació, i fent el que m'agrada no me'n faltaria.

QUE TENS PENSAT FER EN UN FUTUR PRÒXIM?

(Riu) Francament, no ho sé ben bé... Les coses estan un poc difícils a l'actualitat, així que de primeres hauré de cursar algun estudi de postgrau perquè el propi sistema universitari t'espitja en aquesta direcció, com si es tractàs d'una cosa indispensable per a continuar progressant.

Una vegada ja tenguí aquest màster, hauré d'estar obert a tot i aconseguir trobar feina amb alguna cosa relacionada amb el meu àmbit. Es farà el que es pugui.

DONARIES ALGUN CONSELL PER AFRONTAR MILLOR LA UNIVERSITAT?

Sí, i tant. Pens que s'ha d'encarar els estudis amb una bona predisposició. Si se surt a estudiar fora d'Eivissa, com el meu cas, cal ser conscients que al principi pot ser una mica rar o dur, però res que no sigui normal i que patiguem més tard o més d'hora. Aprofitar el temps, en les seves formes més diverses, tant estudiant, que és l'activitat prioritària, com també gaudir de l'experiència. Estar oberts, conèixer a nova gent i adonar-te'n que cadascú és un món, esdevenir més tolerant i respectuós amb la resta... En definitiva formar-se, no només acadèmica i professionalment, sinó també com a persona i aconseguir recordar l'etapa universitària com una de les millors de la teua vida.

LA GOTETA VIATGERA

Hi havia una vegada una nina anomenada Amaia. L'Amaia estava a la platja de Talamanca ,a Eivissa, jugant a fer carreres amb els seus amics i en una carrera va fer molt d'esforç per ser la guanyadora, així que va començar a suar i una gota de suor va caure a la mar. La gota ,a la mar, es va trobar amb moltes més gotes paregudes a ella: algunes més grans , altres més petites,...I totes juntes van formar un gran grup d'amigues .Totes van decidir anar cap a unes roques molt a prop de la sorra perquè allí estaven molt calentes'ja que era una zona de platja on arribaven perfectament els rajos de sol. Durant una estona totes les gotes d'aigua van sentir una calor molt profunda i sentien que a poc a poc anaven pujant cap a dalt formant vapor d'aigua .Quan van pujar molt sentien que anaven passant de vapor a microgotes d'aigua molt petites que pesaven molt poc i per aquest motiu no podien caure. Totes les petites gotes d'aigua es van transformar en un petit nigul que a poc a poc anava augmentant de volum.Mentre que el vent desplaçava el nigul les gotes observaven les immenses planes i muntanyes que hi havia al davall seu .El gran nigul va arribar fins al cim d'una gran muntanya .Allí feia molt de fred,tant,que les gotes d'aigua es van congelar i van caure a la muntanya en forma de neu. Les gotes congelades arribaren a un riu d'aigües fredes .De sobte la gota d'aigua va perdre les seves amigues i observà que algunes d'elles es filtraven per la terra , així que va decidir seguir el mateix camí que elles .La goteta no veia res perquè baix terra tot era molt obscur però sentia que formava part d'un riu subterrani.Després d'una llarga estona va començar a veure llum i peixos grans,algues , ... Sense dubte estava a la mar.Va tornar a veure a les seves amigues i cadascuna explicava una història diferent de la seva experiència . Conte contat , conte acabat!

Visita a la Residència de Cas Serres

La clase de 1º E fuimos en diciembre a la residencia de Cas Serres" Claudia

"Ese día yo estaba muy nerviosa muy nerviosa pero quería estar con ellos" Alejandra Fernández

"Antes de entrar nos explicaron cómo era la residencia y nos dieron algunos consejos" Christian

"Cuando entramos vimos un montón de personas mayores, yo estaba impaciente porque nunca había hecho una cosa así" Cristopher

"Saludamos a todos los abuelos y abuelas que había allí. Las cuidadores nos llamaban a dos parejas y nos llevaban a uno de los mayores" María Cielo

"Recuerdo que nos pusimos a dibujar los tres, después fuimos al jardín a mirar las flores y hortalizas que habían" René "Habían abuelitos malos, pero malos no de comportamiento sino de que no tenían energía" Toni

"Al principio sentía miedo y vergüenza, al cabo de un rato ya me sentía mejor y poco antes de irnos me sentía como en casa (qué pena que fuera poco antes de irnos)" Ángel

"Nos quedamos con una señora muy divertida y cariñosa. Le preguntamos cosas y me asombró su vida porque a pesar de que gran parte de sus familiares habían fallecido, ella seguía en pie" Xavi

"Ella era muy divertida. Tenía 73 años pero parecía tener 50" Ismael

"Ella tenía pérdida de memoria y a veces no se acordaba de cómo se llamaba. Como no sabía ni escribir ni dibujar yo le tenía que ayudar cogiéndole de la mano. Al final aprendió un poco" Ada

"Tiene hijos y nietos pero no se acuerda de cómo se llaman" Ángel

"Ella me contó que le gustaban las estrellas porque le hacían recordar que no estaba sola" Nuria

"¿Cuántos años tienes? y nos respondió que tenía 38 años pero por lo menos tenía 70" Pedro

"Lo que más le gustó fue que fuéramos a

dar un paseo por fuera con ella, lo peor fue la despedida. La llevé al comedor y me preguntó: Per què no vos quedau a menjar amb nosaltres?" Iker

"Al principio pensé que habría que ayudarla en todo pero tras conocerla mejor supe que me equivocaba. ¡Es una heroína!, surcó los siete mares viajando hasta llegar a París" Alejandro

"La verdad, no había tenido tantas emociones juntas en un solo día" Neus

"Mientras pintábamos descubrí que... pintaba mejor que yo" Alejandro

"Era melancólico porque me recordaba cuando estaba con mis abuelos pintando, riendo, paseando... Fue increíble" Neus

"El tiempo allí pasó volando y me divertí un montón. Al despedirme de ella me dijo que le encantaría volver a verme y me dio dos besos y un abrazo. Me fui de allí con un buen sabor de boca y con muchas ganas de volver" Nuria

"Nos tocó un señor. Era muy majo y gracioso. Fuimos al huerto a pasear con él y como llevaba silla de ruedas nos turnábamos para pasearlo cada cinco minutos" Ada

"Hubo abuelitos que nos hicieron unos instrumentos con chapas y un alambre para el concierto de navidad del instituto. Por último una abuelita nos regaló una pulsera a cada uno que había hecho ella misma" Nerea

"Al irnos me quedé pensando si Maria se acordaría de nosotros en un futuro" Vitoria

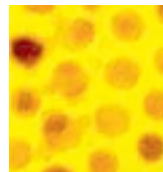
"Le sacamos alguna que otra carcajada que es lo que a mí más me ha gustado" Vitoria

"A mí me gustó mucho la experiencia. Me lo pasó genial" Abril

"Me lo pasó muy bien y me gustaría volver" Gabi

"En esta excursión me lo he pasado muy bien y creo que tenemos que aprender muchas cosas de la gente mayor que nos rodea" Alejandra Negreanu

Tecno-revolució

Fa unes setmanes els alumnes de 1er Batxiller Científic-tecnològic vam poder assistir a una excursió a Santa Eulària realitzada pel Projecte La Caixa. El tema que tractava el projecte és la tecno-revolució. Com ja sabeu la tecnologia ha patit diverses revolucions al llarg de la història. Encara que sembli increïble, la primera revolució va tenir lloc al neolític, quan l'humà va adquirir coneixements per a poder manipular i elaborar eines per millorar la seva vida. La segona revolució es va originar al Regne Unit amb l'aparició de la indústria i la utilització del carbó. La tercera revolució tecnològica té lloc al costat del avanç tècnic i científic. Actualment ens trobem en la quarta revolució industrial.

En aquesta excursió hem pogut apreciar i experimentar amb elements de la revolució industrial actual, els protagonistes del projecte són la nanotecnologia, la biotecnologia, TIC i ciències cognitives. Quan aquestes quatre ciències interactuen entre elles converteixen en un procés possible una cosa que fa uns anys semblava ciència ficció.

Per facilitar la comprensió, el projecte estava dotat d'unes pantalles que indicaven i especificaven quin tipus de tecnologia intervenia en cada element mostrat.

En primer lloc, la nanotecnologia, consisteix a manipular àtoms i molècules per fabricar nous productes en una escala microscòpica. En països com Japó, la utilització de la nanotecnologia ha evolucionat mitjançant l'estudi dels nanotubs de carbó, unes estructures nanomètriques que tenen la capacitat de suportar gran pes, l'avantatge que proporciona la nanotecnologia a països superpoblats és significativa, ja que aquesta permetria fabricar edificis més alts i resistents. En la nostra vida diària podem trobar la nanotecnologia en els aparells electrònics amb micro-xip que, gràcies a la nanotecnologia, a més de posseir gran capacitat, redueixen la calor durant el funcionament.

El meu company, en Toni Huguet diu: Una de les seccions que més em va interessar a jo va ser el de la nanotecnologia. On treballant a una escala molt petita, que

sense ajuda d'un microscopi electrònic s'ens faria impossible d'apreciar, es creen nous tipus de materials. Jo tenc pensat estudiar arquitectura, doncs un element molt interessant són els nano-tubs de carboni. Són d'un material molt resistent però a la vegada molt lleuger. Gràcies a ells, els edificis del futur podran arribar a ser molt més alts que ho són a l'actualitat.

La meua companya Ana Ribas aborda altres aspectes també relacionats amb la nanotecnologia:

Cremes: Molts dels grans avanços en el camp de la cosmetologia dels últims temps s'ha aconseguit gràcies a la nanotecnologia.

No només estan presents en els cosmètics. Actualment hi ha més de mil productes de ús massiu fet amb nano-partícules en el mercat.

Encara no hi ha certesa de quins són els seus efectes en els consumidors.

Veiem nano cremes, xampús amb nano-partícules en el mercat, però no hi ha estudis seriosos sobre els possibles danys que poden causar. Per això, els experts de molts de països, han fet una cridada urgent per que hi hagi una regulació del ús de les nano-partícules. Es una necessitat global.

Les cremes antiarrugues el que fa es que amb els tubs de carboni t'estiren la pell per dins, llavors fan que s'allisi i es lleven les arrugues.

Raquetes de tenis: Les primeres raquetes de tenis estaven fetes de fusta.

Avui en dia, aquestes estan fetes de nanotubs de carboni, que es la forma més pura del grafit, més lleugera que la fibra del grafit convencional però al mateix temps 25 vegades més fort. Tenen propietats extraordinàries com la resistència a la tracció, conductivitat elèctrica i estabilitat a les altes temperatures.

Els nanotubs de carboni tenen moltes propietats interessants. Per exemple, són més forts que el acer, a més a més de ser més lleugers i flexibles.

Taules de surf: Els nanocobriments permeten que les taules siguin més lleugeres, més fortes i més duradores als impactes.

Calcetins sense pudors: Les nanopartícules de plata en els calcetins eliminen les bacteries que causen la pudor dels

peus i les infeccions dels fongs.

Banyadors: Gràcies a la nanotecnologia poden repel·lir l'aigua i augmentar la flotació.

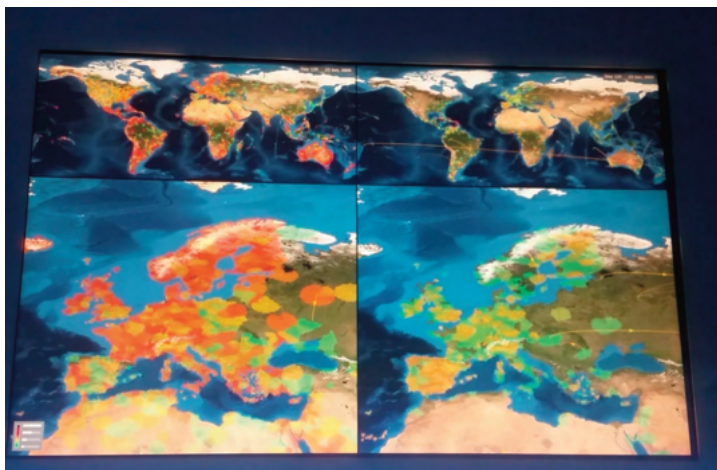
Teixits innovadors: Posseeixen fibres dissenyades especialment amb nanomaterials que les fan repel·lir la brutícia, si aboquéssim cafè sobre una samarreta, no es tacaria.

Seguidament, la biotecnologia, es caracteritza per la manipulació d'éssers vius com plantes, per crear i obtenir beneficis específics. De les tecnologies esmentades, aquesta és la que trobem amb més freqüència en la nostra vida diària. Antigament, per exemple, com explica Ana, Els bitllets: estaven fets, exclusivament de cotó. Abans, si es remullaven els bitllets podien acabar desintegrats. Ara, gràcies a la biotecnologia, aquests són més resistents a l'aigua i no es deterioren si per error el fiquessis a la rentadora.

També es fabriquen gots d'un sol ús fabricats amb blat de moro.

La nanotecnologia i la biotecnologia en ocasions es poden combinar, per exemple, hi ha mitjons i peluixos per a la cura maternal amb nano-partícules que impedeixen la proliferació de bacteris i la biotecnologia retarda l'aparició de mals pudors.

TIC són les sigles corresponents a Tecnologies de la Informació i la Comunicació. Els últims avenços en informàtica permeten processar volums elevats de dades en temps molt reduïts i arxivar aquests volums en espais molt petits. A més, mitjançant la informàtica, s'obtenen models matemàtics que poden aportar informació en diversos estudis. Es pot predir el creixement d'una espècie en un bosc, per exemple, o les conseqüències que pot tenir a escala mundial una malaltia que al principi és una epidèmia.

També vam poder interactuar amb diferents tipus de robots. En primer lloc amb un robot "bàsic" que només funcionava mitjançant un comandament i el seu moviment era limitat. En segon lloc amb Pleo, un dinosaure robot que té la capacitat d'interactuar amb el seu medi, s'enfada, t'acaricia, gruny ... és com una mascota . I finalment amb un robot més actual que pot interactuar completament amb el seu entorn mitjançant el reconeixement facial. Foto 4

La tecnologia està avançant a passos gegantins i nosaltres estem tan acostumats de veure coses noves tots els dies que ja no ens sorprenem. Hi ha coses que encara estan lluny del nostre abast però que d'aquí a uns anys seran coses totalment quotidianes, especialment per als que vulguin dedicar-se a la tecnologia. Aquest projecte de La Caixa ens ha acostat a tecnologies que encara no són molt comunes i ens ha ajudat a comprendre el perquè de moltes coses quotidianes.

En aquests dos camps el meu company Sergi Pol opina:

Gràcies als nous avanços d'avui dia tant la Biotecnologia amb les TIC han evolucionat notablement. A mes, al ajuntar aquestes dues innovadores tecnologies podem aconseguir resultats mai vist.

Aquest es un camp on s'està posant un gran interès perquè en un futur por resultar un gran avanç que ajudarà a la població mundial, com per exemple poder detectar fàcilment nous virus i poder-los eliminar amb facilitat

Un experiment fet pels alumnes de batxillerat a la fira científica per comprovar l'eficàcia d'aquestes tecnologies, consistia en expandir un virus per tot el món i simular el que passaria durant un any d'activitat d'aquest virus.

Gràcies a les esmentades tecnologies, els científics podrien simular qualsevol virus i observar les seves qualitats i com evoluciona durant el seu període d'actuació. Així es podria elaborar una cura i simular, també, el seus resultats davant el virus.

Els avantatges i facilitats que poden aportar la dominació d'aquestes ciències ,entre moltes altres, conduirà a l'ésser humà a una evolució important dels seus coneixements i invents.

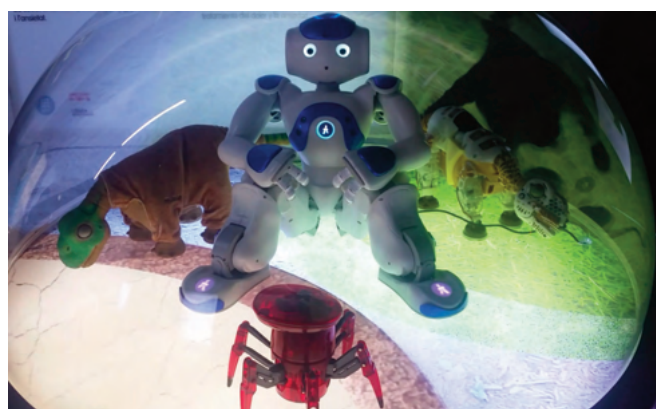
I finalment les ciències cognitives. Aquestes funcionen amb el "poder de la ment". Les ones alfa produeixen l'estat de relaxació passiva, relaxació muscular i pensament en "blanc". Les ones theta la produeixen estats de meditació profunda, situacions de calma i relax. Mitjançant les ciències cognitives es pot ajudar a persones amb problemes de mobilitat realitzar accions amb total comoditat, per exemple, una persona en cadira de rodes.

Una part de l'exposició ens permetia presenciar en primera persona aquests avenços tecnològics mitjançant uns mòduls interactius.

Un simulador ens permetia "propagar" el virus H1N1 segons diferents paràmetres. En funció de la ciutat en què s'origini el virus, el nivell de contagiositat, les restriccions aèries i si es realitza una campanya de vacunació variava dràsticament la propagació del virus. Fotos 1 i 2

Un altre simulador ens proposava un "repte" per a la nostra ment. Col·locant unes cintes a dues persones al cap, prement un botó metàl·lic i relaxant-nos el màxim que poguéssim calia aconseguir traslladar una bola situada al centre cap al costat on es trobava el teu oponent. Foto 3

També vam poder interactuar amb diferents tipus de robots. En primer lloc amb un robot "bàsic" que només funcionava mitjançant un comandament i el seu moviment era limitat.

Es parla el català a Eivissa?

Els alumnes de 1A en-questen els ciutadans de la ciutat d'Eivissa.

Durant el mes d'abril els alumnes de 1A varen realitzar una enquesta envers l'ús del català. Va ser realitzada a la ciutat d'Eivissa. Aquesta idea va sorgir degut un experiment realitzat amb na Gemma (professora de llengua catalana). L'experiment tractava de parlar una setmana seguida el català, per veure com reaccionava la gent. Després de l'experiment molta gent continuava pensant que el català només es parlava a les escoles. Varem decidir sortir al carrer per comprovar-ho. Varem realitzar totes les enquestes en alguns comerços d'Eivissa i algunes entitats públiques. Els resultats varen ser satisfactoris, ja que més d'un seixanta per cent dels enquestats parlaven, entenien i escrivien el català.

Entre tots hem de col·laborar perquè aquest percentatge es mantengui, o que pugi. Hem de seguir conservant la nostra llengua!!!!!!!

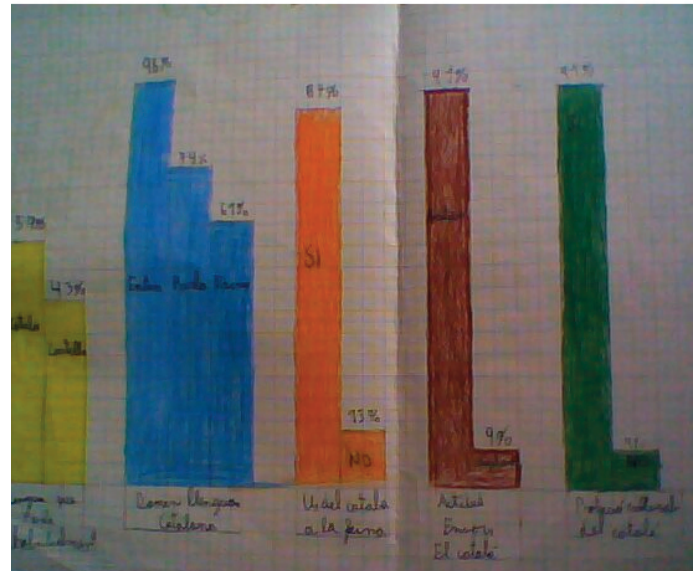
Maria Torres

L'ús del català

Projecte per veure quanta gent parla el català

El dia 23 de març els alumnes de 1A de Sa Colomina varen fer un projecte per veure quanta gent parlava el català a Eivissa. Aquest projecte es va realitzar després de fer un experiment per veure com reaccionaria la gent al parlar una setmana el català. Jo no sóc d'aquelles persones que parlen el català sempre, sols el parlo a l'escola o a l'institut. Per mi els resultats no han estat afavoridors perquè pensava que no era molt important i després de veure quanta gent el parla el veig més important, i per tant necessari per treballar a Eivissa. HAURÉ D'APRENDRE'L!!!!!!

De Joan Luis Aguilar Jaramillo

els nostres profes

Rafa

Parrell

Rafa és el nostre professor de Tecnologia. Li agrada molt la seva professió tot i que de petit volia ser jugador de futbol.

1-Com et dius?

Em dic Rafa Joaquin Parell Ferrer.

2-Quants anys tens?

Més de quaranta.

3-Quan és el teu aniversari?

A l'octubre.

4-On vas néixer?

A Sueca, València

5-Què t'agrada fer en el teu temps lliure?

Veure a la televisió.

6-Què t'agrada del teu treball?

M'agrada tot... el contacte els alumnes, fer projectes,...

7-Quin és el teu color preferit?

Blau obscur.

8-T'agrada viatjar? Per què?

Sí, per veure altres cultures.

9-Vares tenir una altre treball abans d'aquest?

Sí.

10-Què volies estudiar quan eres petit?

Volia ser un jugador de futbol

Marta

Christie

Marta és la professora d'audició i llenguatge del nostre institut. És molt simpàtica, molt jove, li agrada estar amb nosaltres i ens ajuda a aprendre. Sempre està alegre!

1.- Quants anys tens? En tinc 24 anys.

2.- D'on ets? Sóc de Mallorca, però estic vivint aquí a Eivissa des del setembre.

3.-Quan eres petita, què volies ser de major?

Quan jo era molt petita sempre havia volgut ser mestra, a mi m'encantava

ensenyar, m'encantava jugar a ensenyar a les meves "pepes",... Però, quan vaig estudiar batxillerat, feia una assignatura nova que es deia Economia i m'agradava molt. A causa d'això, me vaig interessar també en estudiar Economia, Administració i Direcció d'Empreses,... però finalment, em vaig decidir per estudiar el que realment m'agradava des de petita: educació primària.

4.- Tens nuvi? Sí, en tenc.

5.- Quants anys té el teu nuvi? Ell té 26 anys, però jo faré 25 anys. Per tant, té un any més que jo.

6.- Què és el que més t'agrada d'Eivissa? El que més m'agrada d'Eivissa són les platges i la gent.

7.- Què és el que no t'agrada d'Eivissa?

El que no m'agrada és la quantitat de cotxes que hi ha, el trànsit. No m'agrada.

8.-Quina mascota t'agradaria tenir? Jo tenc un gos de nom "Choco" i m'encanta. De moment no necessito altra mascota.

9.- On t'agradaria viatjar?

Doncs el pròxim viatge que em fa il·lusió fer és una ruta pels Estats Units i també anar a Austràlia.

10.- Què t'agrada fer en el teu temps lliure?

En el meu temps lliure m'encanta fer esport, m'agrada anar al gimnàs, anar a jugar a tennis i després, que no sigui esport, m'encanta anar a la platja. Si és a l'hivern m'agrada anar a passejar, anar de compres, moltes coses!

11.- Saps per què et varen posar el nom Marta?

Crec que va ser un acord entre el meu pare i la meua mare, perquè el meu pare és de Xile i ell em volia posar un nom típic d'allà, però a la meua mare no li agradava. Per tant, al final decidiren posar-me Marta. Tot i així, no sé exactament el perquè.

QUÈ ÉS INFOTOWERS?

INTRODUCCIÓ

Els alumnes de primer de FPB d'informàtica de Sa Colomina, hem participat en un projecte d'Innovació Educativa que ha convocat la Conselleria d'Educació de les Illes Balears, creant una empresa simulada d'Informàtica.

QUI SOM?

Els participants de l'empresa som 13 alumnes entre 15 i 18 anys que estem cursant el primer curs de Formació Professional Bàsica d'Informàtica.

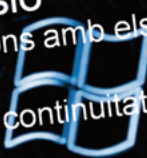

MISSIÓ

Oferir els nostres serveis a la comunitat educativa del nostre centre, així com altres centres de la ciutat d'Eivissa.

VISIÓ

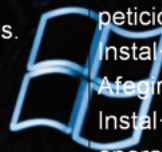
Haver establert relacions amb els altres centres/institucions.
Que l'empresa tenguí continuïtat l'any que ve.

OBJECTIUS ESPECÍFICS (Serveis que us podem oferir)

Reparació d'ordinadors, altaveus, impressores, monitors...
Manteniment d'ordinadors.
Neteja d'equips.
Actualització de programes.
Còpies de seguretat.
Formatar ordinadors.

Instal·lació d'Antivirus.
Assessorament tècnic.
Muntatge d'ordinadors.
Assessorament especial a petició.
Instal·lació de programes.
Afegir targetes RAM.
Instal·lació de diferents sistemes operatius.

INFOTOWERS som:

Julian
Raquel
Claudio
Kiku
Alberto
Juanca
Marc

Jordi
Manu
Cristian
Javi
Alex

VALORS I POLÍTIQUES EMPRESARIALS

- Responsabilitat
- Serietat
- Compromís
- Organització
- Privacitat
- Honestitat

Profes

Chechu
Isabel
Trini
Gemma

TIPUS D'EMPRESA

Som una empresa sense ànim de lucre; una empresa d'aprenentatge i pràctiques

Web: infotowers5.webnode.es

INFOTOWERS
Carrer de Vicent Serra i Orvay, 40,
07800 Ibiza, Illes Balears

Horario de empresa
Lunes - Viernes 8:00 - 2:00pm

+34) 971 31 58 53

infotowers@lesacollina.es

WEB:
infotowers5.webnode.es

Enhorabona!

Notícies

Dues alumnes del centre, na Marta Linero Portas de 3r d'ESO i na Maria Garcia Molero de 4t d'ESO, han estat guardonades avui als premis Fonix.

Un alumne de 2n d'ESO D, en Matheus Moura Lemes, ha estat campió de les Illes Balears i, per tant, 1r classificat a la prova d'atletisme dels 300 m llisos i en la dels 600 metres llisos en la categoria de cadet.

Enhorabona als nostres alumnes de 4t d'ESO que es van classificar per la final de l'Eivissàpiens 2016

Ja tenim guanyador del Concurs de Logos per la ràdio del centre. El logo guanyador l'ha elaborat Vitoria Vieira de 1r E

Un exalumne del nostre IES, n'Óscar Mateos Espigares, que va cursar els estudis de Grau Superior de Desenvolupament d'Aplicacions Web (DAW) ha guanyat, amb un 9,1 de nota mitjana, el Premi Extraordinari d'FP de la Conselleria d'Educació de les Illes Balears del curs 2014-2015

Una ex-alumna del nostre IES, Sonia Tur, de 19 anys, i que cursa estudis de cuina a l'escola CETT de Barcelona, ha arribat a les semifinals del prestigiós concurs Le Cordon Bleu

Ja teniu al vostre abast un nou vídeo de presentació del centre. En aquest cas ha estat realitzat per la nostra alumna de 1r de batxillerat Carmen Aguilera. Des del centre volen agrair aquesta iniciativa i felicitar-la per la bona feina realitzada.

Com sabeu el nostre alumne de 2n de BATX, Sergi Roig López, va participar la setmana passada a la Fase Nacional del concurs. En Sergi no va guanyar, però va ser un digne representant de les Illes Balears i del centre.

Enhorabona al nostre alumne Sergi Roig López de 2n de batxillerat, per haver guanyat la fase autonòmica del XVI concurs hispanoamericà d'ortografia.

El nostre centre col·labora amb SOS ARI, una associació sense ànim de lucre, per ajudar davant l'emergència social a Grècia, als campaments de refugiats.

Al vestíbul disposeu d'un carret, fins dia 20 de juny, on podeu dipositar els productes

L'IES Sa Colomina ha estat present a les jornades organitzades pel Servei de Projectes Lingüístics juntament amb la DGFP de la Conselleria d'Educació de les Illes Balears, el professor dels nostres Cicles Formatius, Juan José Bonnín va assistir a la trobada que es realitzà a la localitat alemana de Rendsburg els dies 10 al 12 de maig.

LET'S CLEAN UP EUROPE! és una acció comuna a tot Europa per conscienciar sobre la quantitat de residus que llencem de forma incontrolada a la natura i promoure la recollida d'aquests residus abocats il·legalment als boscos, platges, marges de rius... Els alumnes de l'IES sa Colomina de 4t ESO C i D amb les professores Teresa Marcos i Carmen Fernández van sortir ahir a la platja de Talamanca. L'objectiu era netejar-la i conscienciar l'alumnat de la importància de mantenir el nostre entorn lliure de residus.

L'equip d'FP Bàsica 1 va presentar l'experiència INFOTOWERS a la UIB dins el marc d'intercanvi d'experiències organitzat pel CEP d'Eivissa. Hi van assistir els alumnes que van explicar als assistents les seves impressions sobre el projecte

Els alumnes de 4t d'ESO del nostre centre van participar en les miniolímpiades de Física i Química convocades per la UIB.

El passat divendres dia 22 d'abril va tenir lloc el Dia del Centre

El pròxim curs a l'IESsaColomina els alumnes que estudiïn ESO o Batx i estiguin al Conservatori podran integrar ambdós estudis i flexibilitzar horaris fruit del Programa d'Ensenyaments integrats que ha posat en marxa la Conselleria d'Educació. L'objectiu és compatibilitzar els horaris dels dos centres perquè els alumnes puguin tenir un horari lectiu més suportable i que els deixi temps per organitzar les hores d'estudi i d'oci.

Els dies 21 i 22 de març es van fer al centre (biblioteca) les 5es jornades tecnològiques per l'alumnat dels cicles formatius del centre. Com cada dos anys s'ha convidat també als alumnes dels cicles formatius de l'IES Santa Maria

Enguany també s'ha fet la cursa en benefici de Save the Children. El pes de l'organització recau en els alumnes de 1r de Batxillerat amb el suport del Departament d'Educació Física. Aquest curs, tots els sous que es recaptin a la cursa van ser destinats a un projecte per combatre la desnutrició infantil a Burkina Faso i als països del Sahel.

Carmen Velasco

És la nostra professora de castellà. És molt divertida, l'agrada jugar amb nosaltres i sempre està feliç.

1. Quan eres petita, què volies ser de major?
Volia ser psiquiatra o professora

2. Què és el que més t'agrada del teu treball?
Veure que els meus alumnes aprenguin algo

3. Quina és la qualitat que més t'agrada d'un home?
Que em faci riure

4. De petita quina assignatura t'agradava més? Per què?
La que més m'agradava era castellà, perquè era la més bona de la classe

5. Què faries si et toca la loteria?
Li compraria alguna cosa a la meua mare i viatjaria per un any sabàtic per la volta al món

6. Per què has decidit treballar com a professora?
Perquè m'agrada ensenyar

7. Si fossis un home per un dia, què t'agradaria fer?
Res, no faria res en especial

8. Si tinguessis un desig quin seria? ¿Per què?
Que em toqui la loteria i poder fer l'any sabàtic

9. On t'agradaria viure?
Ja estic on m'agradaria viure, però també m'agradaria viure a un lloc d'Àsia

10. Què és el que més t'agrada dels alumnes de 2D? I què és el que menys?
Tot i que, de vegades no callen, són bons alumnes i em fan riure

11. Quines són les qualitats que més valoren de les teves amistats?
Que siguin bones persones

12. Per què ets del Real Madrid?
Perquè el meu pare era del Real Madrid

13. Alguna vegada has pensat deixar de ser professora? ¿Per quina raó?
No, mai ho he pensat

Carles Cirer

És el nostre professor d'Educació física

1. On has nascut i quan?
He nascut a Eivissa al 1985.

2. Quants anys tens?
Tinc 30 anys.

3. Quants germans tens?
Tinc un germà de 25 anys que es diu Marc.

4. De petit ja t'agradava aquesta professió?
Sí, sempre he pensat que m'agradaria ser mestre de primària o de secundària, sempre m'ha agradat molt l'esport. Em vaig decidir a combinar-ho una mica i ser professor d'educació física.

5. Què és el que més t'agrada d'aquest institut?
M'agrada perquè està al centre de Vila i que per venir aquí no he d'agafar cotxe i puc venir caminant. L'alumnat és molt agradable i hi ha bon ambient entre els professors i estic content.

6. Quants anys fa que tu ets a l'IES Sa Colomina?
És el meu primer any i fa sis cursos que sóc professor.

7. Quants idiomes parles?
Parlo 3 idiomes: castellà, català, i anglès.

8. T'agrada viatjar? On t'agrada anar?
Sí, m'agrada molt viatjar. Cada any faig 1 o 2 viatges. Intento anar per Europa i si puc vaig fora d'Europa. Aquest any he tingut sort i he pogut anar dues vegades fora; he anat a Tailàndia i a Corea del Sud.

9. T'agrada llegir? Quin és l'últim llibre que has llegit?
M'agrada bastant llegir i llegeix diàriament els diaris. I de llibres, sol llegir llibres relacionats amb l'esport. Fa poc vaig llegir un de Killian Jornet que es diu "Córrer per ser feliç".

10. Quin equip de futbol t'agrada més?
Jo sóc del Barça. Ara no està en bona època, però sóc del Barcelona.

Entrevista realitzada per Muhammad Husnain Arshad 3r D

Guillermo Camps

“És el nostre professor d'anglès. És molt alegre i li agrada fer bromes”

1) Quants anys tens? I quants anys fa que treballes a l'institut?
Tinc 45, però el mes que ve compliré 46, i ja fa 3 anys que estic treballant en aquest institut.

2) Quant tu eres petit, què volies ser de gran?
Volia ser arquitecte o enginyer.

3) Quina és per tu la millor classe? I per què?
Pot ser, una d'alemany, la de 2n A i C; són molt bons. Però de fet, totes les classes que tinc són bones; acadèmicament pràcticament totes són bones, però pot ser, 2n A-C d'alemany que estan totes junts són els millors; però de tracte, tots m'agraden.

4) Què és el que més t'agrada i el que menys t'agrada del teu treball?

El que menys m'agrada...no hi ha res, bueno,sí.... la burocràcia i la paperassa no m'agrada gens. I el que més m'agrada de tot, és el tracte amb els meus alumnes, en general, una mica tot.

5) Quants idiomes saps parlar?
Parlo set idiomes: francès, alemany, anglès, Italià, rus, català, castellà i una mica d'àrab i japonès. Però aquests dos últims, no molt bé, només una mica.

6) Quants treballs has fet a més de ser professor?
Molts. Dels que jo recordo: he set recepcioniste d'un hotel, dependent a una tenda botiga de roba, bàrman a un bar; i després d'estudiar, els més seriosos van ser de traductor e intèrprete. També he treballat a un banc i finalment de professor.

7) Què t'agrada fer en el teu temps lliure?
Viatjar, fer coses amb els meus amics, sortir a dinar fora, fer esport i llegir.

8) Quin va ser el teu heroi quan eres petit? Si fossis un heroi quines qualitats tendries?
Pot ser Superman, perquè volava. Sempre he volgut volar. I quines qualitats tindria?... Jo m'imagino qualitats com tornar el que és dolent en bo.

9) Què és el més important per tu en la teva vida?
En la meva vida...? Seria intentar trobar una harmonia interior, que és molt difícil. Això seria el més important.

10) T'agradaria viure en un altre lloc diferent a Eivissa?
Ara mateix no, he viscut a molts llocs i moltes ciutats grans i molts països. I ara mateix, si no pogués viure aquí a Eivissa, Marroc seria un bon lloc per anar a viure.

11) Quin és l'esport que més t'agrada fer?
Tennis i natació

12) A quina edat va ser el teu primer amor i com va ser?
D'això ja fa molt de temps. Tindria uns setze anys... I com va ser?
Va ser, molt bé al principi, un desastre al final

13) Si en aquest moment et donessin 1 milió d'euros què faries?
Vull pensar i crec que serà així, però ajudaria a qui li faci falta de la meva família i després probablement, prendria un any sabàtic, i aniria a Grècia amb els refugiats a poder ajudar com pugui

14) t'agrada viatjar? A quants països has viatjat?
Molt, moltíssim!... i quants països?... més de trenta segur.

Però ara mateix no sé dir exactament el nombre, però més de trenta segur: Europa, pràcticament tota Europa, després Àfrica; he viatjat també a Amèrica. Àsia es l'únic continent que em falta.

15) Com t'agradaria morir?
Molt tranquil·let i sense donar-me compte, sense despertar-me, sense sofrir, sense patiment. No amb una malaltia, crec que és molt trist veure gent morir per totes aquestes malalties.

Entrevista realitzada per n'Andrea i Jossué de 4t C

José Antonio

Conegut com “en XEXU”

1-Quin és el teu nom complet?

El meu nom complet és Jose Antonio Funes Alcaraz

2-A quin any has nascut? I on?

Vaig néixer al 1978, aquí a Eivissa.

3-Què és el que més t'agrada en la teva vida? Per què?

M'agrada molt jugar amb els meus fills perquè és molt divertit.

4-Quina és la teva ciutat preferida per viure o per visitar? Per què?

M'encanta viure aquí a Eivissa, i per visitar m'agrada molt anar a Madrid i a Londres.

5-Ets una persona positiva o negativa?

Jo crec que sóc una persona positiva.

6-T'agrada escoltar música? Quin tipus t'agrada més?

Sí, m'agrada escoltar música, però sóc molt senzill, poso la ràdio, i el que sona m'agrada.

7-Quin tipus de llibres llegeixes? Quin ha estat l'últim que has llegit? Qui és el teu autor preferit?

Buf! Fa molt de temps que no llegeixo cap llibre. Per la meua vida familiar, no tinc molt de temps, però m'agraden molt els llibres de suspens. L'últim llibre que vaig llegir va ser “Com ser Mr. Ripley”, és d'intigra i va ser “xulo”. El meu autor preferit és Arturo Perez Reverte.

8-Podries dir alguna cosa que ens sorprengui sobre la teua manera de ser?

El fet d'haver sortit el dia del centre ballar, això em va sorprendre, jajajajaja.

9-Per què vas triar ser professor? I per què justament d'informàtica?

Des de sempre m'havia agradat ser professor i com que m'agraden molt les noves tecnologies he acabat sent profe d'informàtica

10-Si no haguessis estat professor, què t'hauria agradat ser o què hauries triat?

Per la meua especialitat puc ser professor i també puc ser projectista.

11-Quant de temps fa que treballes en aquest centre?

Farà 4 anys que estic en aquest centre treballant.

12-Què és el més complicat i el més gratificant d'aquesta professió?

El més complicat és que hi ha vegades que tractem amb un perfil d'alumnat que és molt complicat, i el més gratificant és quan veus que el que un explica els agrada i en volen més.

13-Van ser fàcils els teus inicis com a professor? Per què?

No, no va ser res, res, res fàcil, malgrat que des de fora semblava molt fàcil

14-Com és la relació amb els teus alumnes? I amb els companys?

Amb els meus alumnes crec que és molt bona i amb els companys també.

15-Ets la mateixa persona fora que dins de la classe?

No, perquè dins de l'aula has de ser el professor.

16-Com et sentiries si un alumne diu que vostè és un mal professor?

Si m'ho diuen a mi directament li demanaria el per què, ja que sempre es pot millorar. I si pensés que he fet alguna cosa malament, entre tots intentaríem solucionar el problema.

17-Què has après dels teus alumnes?

He après molt; cada dia aprenem alguna cosa més. Aprenem uns dels altres. Jo crec que això és molt enriquidor.

18-Del 1 al 10 a quin nivell estaria per a tu, el sistema educatiu espanyol?

Jo crec que estaria molt baix, puc donar un 5 o un 6, però crec que s'han de canviar moltes coses i crec que s'ha d'invertir molt més en educació.

Entrevista realitzada per n'Aya i na lanka 4t C

Concurs de Microrelats

2016

Microrelats guanyadors

I cau

Al raconet d'una subtil llàgrima, amagada rere el reflex de la superfície, esperava tremolosa la fe. Ella creia en el món, apreciava la bellesa que trobava allà a la seua llar. I per això mateix, tots la menyspreaven i ignoraven: l'orgull, la por, la inseguretat... Arribat el dia, les seues mans es tornaven transparents i el seu pit desaparegué. Començà a cridar, desesperada per viure, per fer-se escoltar. I de sobte, es va donar que era invisible. La fe havia mort i, amb aquesta, els somnis d'una vida millor. Va caure la primera de moltes llàgrimes.

Ana Cabrera Vega, 4t A

Invisibilitat amorosa

I de sobte, es va adonar que era invisible, ja que la seua mare no el podia veure. I després de pensar que ara podia complir els seus somnis, es va fer la pregunta de com podia ser així, de sobte. En aquell momnet, a Andreu se li va ocórrer que la nina nova de l'institut apareixia i desapareixia al momnet, cada vegada que s'apropava a ell; per això va decidir anar a parlar amb ella. Quan arribà a ca seua, ella li explicà que quan es posava nerviosa es tornava així, invisible, i que li van dir que a la persona de la seua vida li passaria el mateix. Després de parlar, s'adonaren que estaven fets l'un per l'altre.

Mencía Díaz Huguet, 2n B

Còmic guanyador, d'Iván Cárdenas García, de 4t C

Teatre fòrum

El grup de 1r E, al llarg del tercer trimestre ha gaudit d'una experiència que combinava tècniques emprades en teatre fòrum i mindfulness. La realització d'aquesta experiència tenia com a objectiu aconseguir una major cohesió del grup a partir d'un treball emocional i finalitzar amb una representació mitjançant escenes de les seves inquietuds.

Conclusions dels alumnes després de l'experiència viscuda:

Hacer este teatro ha hecho que me acerque a otros compañeros que no conocía mucho, nos hemos compenetrado bastante bien porque cada uno tenía unas cualidades para aportar al grupo y ha funcionado muy bien. A parte de divertirnos nos hemos acercado más.

A mí me ha gustado mucho hacer "teatre forum", me ha ayudado a expresarme y he conocido más a mis compañeros. ¡ Me he divertido contigo, Viqui!

Me ha aportado más amistad con mis compañeros.

He sabido cosas que preocupan a mis compañeros y no sabía. Me han encantado estas clases

He conocido más a mis compañeros.

Ahora tengo más confianza con mis compañeros y no tengo tanta vergüenza.

Creo que la clase se ha juntado más.

Volem agrair la col.laboració de Viqui, assessora del CEP, de Chechu, professor de FP i del seu alumnat, membres actius de l'empresa INFOTOWERS. Aquesta tasca no hagués set possible sense l'assessorament que hem rebut per part de tots ells.

Com a professores implicades en aquesta experiència, volem remarcar un alt grau de satisfacció tan a nivell personal com amb els resultats que hem vist amb el grup on s'ha realitzat.

GRÀCIES a tots i totes els que formeu part de 1r E, hem après molt de vosaltres i ens heu aportat moltíssim.

Catalana al Japó

Iván Cárdenas García
4tC

Concurs de Greguerías

Olalla Bartolomé, 2n C, guanyadora de la categoria A

Cristina Blasco, 1rB Accéssit